ȘTIRI ȘI REPORTAGII

EPIDEMIE IN FOOTBALL...

Se ratează penalty-urile!...

Trei metode - trei riscuri

Un document: Meazza a tras penalty, dar portarul lui F. C. Milano, Zorzan, a apărat cu brio !

O mare epidemie este semnalată în footballul italian, anume: jucători mari, vedete autentice, ratează penaltyuri!...

Intr'un articol publicat în «Il Calcio Illustrato», excelentul cronicar Renzo de Vechi face o serie de reflecții pline de amăreciune pe marginea faptului că Meazza a ratat un penalty în cursul turneului în Balcani, iar Reguzzoni l'a imitat, în cursul matchului Bolgona—Venus.

Folosind datele statistice pentru campionatul 1938/1939 Renzo de Vechi subliniază că din 51 penaltyuri au fost transformate 31.

ȘI IN ROMANIA

Epidemia pare să se fi întins și în alte țări... Am putea cita o serie întreagă de cazuri culese în România, în cursul cărora jucători de mare clasă au ratat penaltyuri.

In ziua următoare matchului s'a auzit întotdeauna «portarul x a apărat un penalty»... *In realitate nu există penalty apărat, ci numai prost executat. Inaintașii iau penaltyul cu prea mare ușurință! Altfel nu se explică faptul că, de doi ani încoace, de când s'a impus portarului să stea imobil pe linia golului, deci s'a ușurat sarcina celor cari executau penaltyul, numărul acestui gen de lovituri ratate este în plină creștere.*

Totul depinde deci de jucătorul care execută penaltyul și a cărui misiune a fost ușurată de faptul că «International Board» a impus portarilor să rămână imobili în momentul când se execută o astfel de lovitură.

METODE DE EXECUTARE

In ce privește modul de executare al penaltyului, există trei metode și anume:

1. In forță:
2. Cu precizie.
3. Cu efect.

Oricare din aceste sisteme de executare cere o mare atenție din partea jucătorilor și o apreciere exactă a însemnătății pe care o reprezintă penaltyul într'un match de football.

In forță, înseamnă o siguranță de shot, legată de putere, dar și cu o mare doză de preciziune. Pericolul acestui sistem de a executa un penalty este însă mare. Shotul în forță cere ca jucătorul care execută să ia elan mare și un portar rutinat va ști întotdeauna unde să aștepte mingea. Elanul jucătorului este cea mai bună indicație asupra traectoriei mingei.

Sistemul *preciziei* este derutant pentru portar, pentruca jucătorul nu trebue să-și ia nici un elan, dar trebue să aibe o technică perfectă ca să trimeată mingea acolo unde vrea și cu suficientă putere ca să parcurgă repede 11 metri. Insfârșit sistemul *cu efect*, cel mai periculos, nu lasă nici o șansă portarului. Jucătorul care execută trebue să aibe o technică desăvârșită pentrucă trebue să shoteze astfel încât în cursul traectoriei mingea să se îndrepte în altă direcție decât aceia în care a fost shotată.

TREI EXEMPLE

Vom cita trei nume proprii cari ilustrează cele trei metode de a executa penaltyul.

Albu shotează în forță, Feraru cu precizie, iar Baratki este, după Zombory, cel mai mare specialist în executarea cu efect a penaltyului.

Intr'un cuvânt, jucătorul care execută un penalty trebue să aibe o metodă personală. Un sistem pe care să-l perfecționeze într'una. Penaltyul nu este o chestie de improvizație.

TRANSFERARI CU BOCLUC

Pop Vasile, Regdom Iacob Felecan motive de proces...

Epoca cererilor de deslegare pe cale oficială s'a terminat. Toți cei cari au vrut — sau care au putut — au făcut apel la această cale pentru a obține schimbarea de club care-i interesa.

Să recunoaștem însă că, spre deosebire de alți ani, rubrica aceasta n'a fost prea bogat alimentată și numeroși sunt jucătorii cari deși au demisionat în termen vor rămâne buni legitimați pentru grupările lor.

Pentru cei cari au făcut însă cererile de mai sus se va întruni comisia de resort pentru a se pronunța.

Așa cum se prezintă astăzi lucrurile, dintre cazurile cari vor fi aduse în fața acestei comisii patru vor ocaziona desbateri mai ample.

POP VASILE

In fruntea tuturor proceselor de acest soiu se va situa cazul Pop Vasile.

Transferarea acestuia dela Victoria la U. D. R. va fi cu mult mai complicată decât apare la prima vedere — deși U. D. R. posedă toate actele cerute de regulament.

Victoria, care păstrează un mare secret asupra acțiunii pe care o va întreprinde, anunță dovezi și documente cari vor face senzație.

BINDEA ȘI VASILE CHIROIU

Următor acestui caz va fi cel al ripensiștilor Bindea și Vasile Chiroiu cari au iscălit în toată regula pentru C. A. M. T., pentru a veni apoi să conteste anumite acte iscălite de ei.

Așa cum rezultă din piesele depuse la dosar legitimarea lor pentru C. A. M. T. nu va mai putea fi pusă în discuție — regulamentul fiind categoric în acest sens.

Pentru anumite culpe însă ambii jucători vor fi sancționați și se spune că durata «vacanței» lor nu va fi deloc mică.

REGDOM

Al treilea proces va fi cel dintre Ripensia și F. C. Carpați «obiectul» fiind fundașul Regdom.

Discuția nu va fi deloc lipsită de interes, fiind vorba de amănunte cari vor șifona procedeele «corporatiștilor» de la Baia Mare.

IACOB FELECAN ET COMPANIA

In sfârșit, ultimul proces mai răsărit va fi cel în care se va discuta valabilitatea demisiilor jucătorilor «victoriști». Aceasta ținând seama de amănuntul că conducerea grupării clujene a anunțat la F. R. F. A. că jucătorii demisionați nu i-au făcut cunoscut aceasta prin carte poștală — așa cum cere regulamentul.

*

Patru procese interesante în perspectivă din rândurile jucătorilor mai mari.

Câte nu se mai pot adăuga însă din rândurile jucătorilor mai puțin iluștri?

UN JUCATOR de 14 ani angajat de Aston Villa

Roy Marlow este numele unui tânăr jucător englez în vârstă de 14 ani și jumătate, care a fost angajat de marele club englez de football, Aston Villa.

Acesta este cel mai tânăr jucător care a primit vreodată o ofertă atât de tentantă.

Firește că Roy Marlow nu va putea lua parte decât peste doi ani la teribilele matchuri ale campionatului Angliei. In acest timp el va juca la un mic club local și va urma cursurile de antrenament la Aston Villa.

O probabilitate

Matchul Franța-România la 2 Mai 1940 la Paris?

Federația franceză și-a fixat programul internațional pe 1939-40

PARIS, 8. — In cursul zilei de astăzi, Federația franceză de football a fixat, principial, programul său internațional pentru sezonul 1939—40.

El este următorul:

12 Noembrie 1939: FRANȚA — BELGIA la Paris.
18 Februarie 1940: FRANȚA — PORTUGALIA la Paris.
17 Martie: FRANȚA — X.
28 Aprilie: ELVEȚIA — FRANȚA la Zürich.
2 Mai: FRANȚA — X la Paris.
26 Mai: POLONIA — FRANȚA la Varșovia.

După informațiunile care circulă printre oficialii francezi, adversara Franței pentru 2 Mai, ar urma să fie România. In cursul săptămânei ce urmează se va lua hotărârea definitivă.

O ECHIPA DE BOXEURI ROMANI LA BUENOS AYRES?

CAMPIONATUL DE BOX AL ȚARILOR LATINE - UN BUN PRILEJ DE AFIRMARE PENTRU AMATORII NOȘTRI

Știrea pe care a publicat-o eri «Gazeta Sporturilor» privitoare la organizarea unui campionat amator de box al țărilor latine din toată lumea a produs oarecare vâlvă în cercurile noastre de specialitate. A produs vâlvă mai ales vestea că România va fi și ea invitată să ia parte la această competițiune.

S'a pus de îndată și în mod firesc întrebarea: vom putea răspunde favorabil propunerii federației braziliene?

In rândurile ce urmează vom discuta posibilitățile României de a participa la acest concurs latin al pugilismului amator din toată lumea.

Faptul că perioada în care urmează să se desfășoare campionatul a fost fixat pentru lunile Septembrie și Octombrie nu poate constitui un impediment în calea participării noastre. Boxeurii noștri amatori, nu-și întrerup antrenamentul în lunile de vară, cei cari pleacă în vilegiatură nu o fac numai cu scopuri recreative, ci pentru a-și desăvârși suflul și a se reconforta fizicește.

Exemplul cel mai bun ni-l oferă «echipa de patru, **Ion Popa, Ion Chiriac, Gino del Fabro și Andrei Valentin**, care se află în momentul acesta la Mangalia într'o tabără special amenajată pentru continuarea antrenamentului în adierea binefăcătoare a brizei marine. Dealtfel la înapoerea acestor patru amatori o nouă echipă va pleca. Așa dar, din punctul de vedere al pregătirii fizice nici un obstacol.

Trei luni — atâta necesită participarea la Buenos Aires.

Să analizăm însă chestiunea perioadei de timp, care s'ar putea să nu convină amatorilor români.

O participare la Buenos Aires, necesită ca durată voiajurilor, trei luni încheiate. Patru săptămâni călătoria până la Buenos Aires, cel puțin o lună durata campionatelor, și alte patru săptămâni înapoierea.

Așa dar, un total de aproximativ trei luni.

Pot amatorii noștri lipsi dela ocupațiunile lor, un interval atât de lung?

La această întrebare nu se poate răspunde decât afirmativ; boxeurii noștri amatori sunt în general foarte tineri și funcțiunile pe care le ocupă în viața civilă le pot acorda acest concediu fără a se resimți prea mult..

Iată cum și această problemă poate fi rezolvată fără multe dificultăți.

Dar din punct de vedere sportiv?

Problema mai poate fi — sau mai bine spus trebue — privită și din punctul de vedere strict sportiv.

Adică: prestigiul boxului românesc ar avea de câștigat sau de pierdut de pe urma acestei participări?

Vor fi la Buenos Aires, reprezentanții amatorismului din țările care

ION POPA

s'au afirmat notoriu pe planul acesta în ultimii ani: **Franța, Italia, Spania** și țările sud americane.

Care ar fi șansele reprezentanților noștri în companiile amatorilor din aceste țări?

Toți cei care au urmărit progresul amatorilor români, vor fi de acord cu noi, că nu avem nici un motiv să fim îngrijorați nici din acest punct de vedere.

Clasa unor David, Gaspar, I. Popa, este îndeajuns de verificată, pentru a ne îndoi de rezultatele pe care amatorii români le-ar obține în fața adversarilor latini europeni sau sud-americani.

Concluzii

Iată dar, cum din simpla informațiune a unei agenții de presă străine, boxul românesc își poate făuri un program cu care nu s'ar fi întâlnit poate niciodată...

Avem toate motivele să credem că federația va răspunde afirmativ.

Taisto Maki - fenomenalul urmaș al lui Paavo Nurmi

750 km. - iată distanța pe care o parcurge într'o lună de antrenament un bun fondist

CUM SE FACE UN RECORDMAN

Ați auzit de MAKI? Desigur că cei familiarizați cu atletismul cunosc numele și performanțele acestui mare atlet finlandez, care a reușit recent un record formidabil pe 5000 m.

In cele ce urmează vom da cetitorilor prilejul să cunoască pe acest fenomen al atletismului—demn urmaș al lui Paavo Nurmi.

Vorbind de noul record al lui Maki, d. Pierre Bost scrie următoarele în revista franceză «Marianne»:

«Venim cam târziu ca să vorbim de d. Maki din Finlanda. Dealtfel se vine debiceiu în urma d-lui Maki. Alergă mult prea repede..

Noul său record pe 5000 m. face parte din categoria performanțelor care uimesc lumea atletică și specialiștii cursei: 14 minute 8 secunde 8 zecimi. Vechiul record care are șapte ani vechime este mai mult cu 2 zecimi. Este un salt frumos și se crede depe acum că noul record Maki nu va putea fi bătut de nimeni. Dacă totuși recordul va fi depășit de cineva va fi bătut desigur tot de un finlandez. Le aparține recordul de totdeauna și nu trebue să mire, că dacă nu va găsi un alt finlandez să-l bată, tot d. Maki e capabil să-l răstoarne.

Acest record ne dă unicul prilej să admirăm altul și iată cum. Se calculează că d. Maki a alergat 5000 m. cu o viteză de 21 km. 204 pe oră. Este de admirat. Dacă privim însă tabloul mondial al orei, vedem că recordul aparține altui finlandez, d. Nurmi, cu 19 klm. 210. Sunt doi kilometri diferență. Dar d. Nurmi a făcut gloria lui Jean Boiun, unul mare ca d. Maki. Recordurile orei sunt de respectat. Acest record a făcut gloria lui Jean Boiun, unul din rarii atleți și francezi cunoscuți în lumea întreagă. Acest Jean Boiun, l-a vizat pe Nurmi în lunga și prodigioasa-i crieră.

Iată dece recordul Maki este actualmente omagiat».

Taisto Maki despre el

Iată acum un articol scris de TAISTO MAKI, recordman mondial pe 5000 și 10.000 m.

«Am început antrenamentul în vederea «Jocurilor Olimpice» la începutul lunei Martie. De atunci alerg minimum 750 km. pe lună. Lucrez foarte puțin pe pistă și foarte mult pe șosea, așa cum este obiceiul la noi. Antrenamentul îl fac dimineața căci în cursul zilei lucrez.

Se vorbește că am o metodă de antrenament personală. Adevărul este că sunt nevoit să lucrez astfel din motive pe care le voiu spune mai la vale.

Locuiesc la 15 km. de Helsinki în localitatea Rokopa. Trebuie să fiu la ora 8, la serviciu la Helsinki. Muncesc toată ziua ca să-mi pot câștiga existența și îmi împart timpul astfel:

Mă scol la ora 5 dimineața. Alerg o oră, iau cafeaua și apoi mă urc în tren. La ora 7 seara alerg din nou o oră, ascult radio și mă culc la ora 9.

Dacă mă va întreba cineva dece mă antrenez astfel îi voiu răspunde că nu am altă metodă mai bună. Dealtfel, Hannes Kolehmainen, tatăl tuturor atleților finlandezi a făcut la fel ca mine și a dat rezultate excelente.

După antrenamentul din primăvara aceasta, am slăbit. Cântăresc acum 64 kg. Greutatea aceasta îmi convine de minune.

Ca încheiere adaug că alerg din anul 1932, adică de la vârsta de 20 ani. Maestrul meu Kolehmainen care a cucerit campionatul mondial la Stockholm, avea 31 ani, în anul naș terii mele. A alergat până la 38 ani.

PAPANA și CALCIANU

vor încerca recorduri pe distanța

BUCUREȘTI - PARIS

In cursul lunei viitoare automobiliștii români se vor manifesta cu două încercări de a stabili noui recorduri pe distanța București — Paris. E vorba de Papană și Calcianu, cari vor lua plecarea la câteva zile interval.

In momentul de față cei doi automobiliști studiază traseul, mai ales că dela ultima încercare geografia Europei și în special a țărilor pe cari le atinge traseul, a suferit importante modificări.

Vom reveni cu amănunte asupra acestor încercări cari vor aduce pe automobiliștii noștri în discuția cercurilor internaționale.

Nuvelele „Gazetei Sporturilor"

„Shot"-câinele footballist

Desigur, nu numai omul este sub directa influență a climei și mediului în care trăește. Animalele domestice se asimilează și ele, într'un mod cât se poate de rapid, nouilor împrejurări în care sunt nevoite să-și ducă existența.

Dar pentruce să ne pierdem vremea cu speculații filosofice de tot soiul, și să nu povestim mai bine viața năsdrăvană și canină a eroului nostru sportiv și patruped.

Shot — așa-l chema — era fiul unor părinți necunoscuți și absolut — fără nici un fel de rassă. Chiar și cel mai dibaciu caninolog nu ar fi fost capabil să stabilească din ce multiplă încrucișare se născuse. Avea capul cam de forma unei furnici văzut la microscop adică gros în față și subțire spre spate, patru picioare strâmbe și o coadă scandalos de lungă.

Văzuse lumina zilei pe un stadion. Mama lui avea de stăpân pe casierul clubului și a fost atât de neînțeleaptă încât să nască opt pui dintr'odată. Șapte dintre ei au fost înecați, iar Shot deveni mascota clubului.

După ce s'a delectat amuzându-se cu toate jocurile caraghioase ale unei prea fericite copilării canine își desvoltă — după cum era dealtfel și fatal — aptitudinile sale de câine footballist.

Indată ce pe stadion echipa susținea vreun match, Shot par că înebunia de nerăbdare ca să se așeze cuminte lângă poartă, atunci când mingea începea să se rostogolească printre picioarele jucătorilor.

Dealtfel, fenomenalul Bill, portarul echipei nici nu are nevoe să fie prea atent ci numai să privească la urechile lui Shot: când ridica urechea stângă însemna că mingea se îndreaptă spre colțul din stânga al porții, iar când o ridica pe cealaltă însemna că pericolul se arată spre dreapta.

Cum vedea că înaintarea e gata să marcheze un goal în poarta adversă lătra de mama focului și se lua la întrecere cu mingea.

De obiceiu ajungea lângă fileu exact în clipa când mingea trecea pe dinaintea nasului portarului. Mai lătra ce mai lătra de bucurie, apoi se înapoia și se așeza cuminte lângă fenomenalul Bill.

Cu vremea, Shot a devenit un bețivan de frunte: Nu era victorie pe care să o sărbătorească echipa, fără ca Shot să nu cinstească cu fiecare jucător câteva înghițituri de bere, turnate într'o farfurie.

Prietenie nu făcea și nici bătăi cu alți semeni de-ai săi. La vreo doisprezece ani îmbătrânise dar tot se mai folosea destul de sprinten printre cele 22 de perechi de picioare din arenă, spre a ajunge odată cu mingea în poarta adversarilor.

Recentul campionat mondial i-a fost însă fatal. Shot nici nu putea să moară altfel decât la un match internațional. Și într'o foarte frumoasă după amiază de toamnă, Shot, care se încredea cu încăpățânare în agilitatea neîntrecută a lăbuțelor sale strâmbe, a vrut să se strecoare printre picioarele greoaie ai celor doi centri înaintași și spre nenorocul său unul între jucători în loc să lovească în balon i-a plesnit o lovitură formidabilă tocmai în moalele capului.

Au fost clipe de demoralizare și consternare printre cei 11 invincibili care deși favoriți în semifinală au trebuit să cedeze în fața adversarilor la un scor categoric: închipuiți-vă că fenomenalul Bill a scăpat 5 goaluri absolut parabile.

Shot își doarme somnul de veci lângă zidul din spate al arenei, unde și-a petrecut viața Iar clubul a cărui mascotă prea fericită a fost în viață, spre a-i propovăduj amintirea, a instituit în cinstea lui o cupă ce se dispută din an în an și pe care coechipierii bipezi ai năzdrăvanului Shot se îndârjesc s'o câștige cu regularitate.

ALEXANDRU CERBU

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.